

Publicerad 2021-08-07 15:46 av Mats Kitok-Lundmark

2021.08.07 lördag När jag började skriva denna text, så visste jag inte vad jag skulle utforma den till.

Jag, same

I den tysta svarta natten repade vi
modet att vara och leva.

Trots dödens svårmod såg vi ljuset nalkas
genom barnens hjärta.

Bortom de övergivnas tanke vilar
ångestens fasor.

Ledbrutna segnade viljorna ner
inför hopplösheten.

Dessa avgrunder, som aldrig lämnade ens
en brödkant att snegla på.

Tårarna övergav sin fastbitna sorg
vid enslighetens skogsbryn.

Vi sträckte på kroppen.

Vid kärleken, som tände fyrkasen
till ledsyn för den evige.

Vid den milda unga kvinnan som lät
vinden föra budskapet om brudgummen
kommen igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats Kitok-Lundmark med Poeter.se id #9445 innehar upphovsrätten